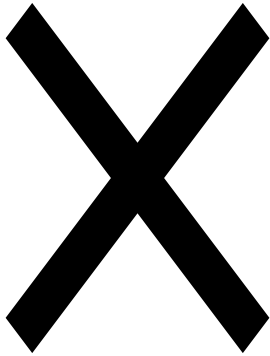

**MEDICUL MILITAR ȘTEFAN ODOBLEJA,
CREATORUL PSIHOCIBERNETICII,
PĂRINTELE CIBERNETICII ROMÂNEȘTI**

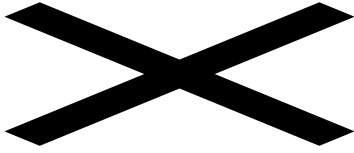
Născut în 13 octombrie 1902 în comuna Izvorul Aneștilor din județul Mehedinți, Ștefan Odoobleja a urmat cursurile liceului "Traian" din Drobeta - Turnu Severin și, ulterior, în anul 1922 devine student al Facultății de Medicină din București, ca bursier al Institutului medico-militar. În anul 1928 obține titlul de doctor în medicină și chirurgie cu teza Accidentele de automobil și începe să-și desfășoare activitatea ca medic militar în diferite garnizoane din țară.

În anul 1929, Ștefan Odoobleja a publicat studiul Metodă de transsonanță toracică în Buletinul medico-terapeutic

Activitatea sa a cuprins și alte preocupări, în special cele legate de scris, abordând subiecte teoretice de larg interes științific. Astfel, în 1935 i se publică lucrarea La phonoscopie, în Editions Gaston Dain, Paris. Pentru această lucrare lui Ștefan Odoobleja i s-a acordat premiul „General Doctor Popiu Alexandru”. Prin tradiție, acest premiu se acordă celor mai de seamă studii scrise de medicii militari.

În 8-12 iunie 1937 Ștefan Odoobleja participă la cel de-al IX-lea Congres Internațional de Medicină Militară din București, cu lucrarea: Demonstration de phonoscopie, prilej cu care distribuie participanților la congres o scurtă prezentare în limba franceză, sub forma unui prospect, prin intermediul căruia anunță apariția lucrării sale, Psihologia consonantistă, pe care o va tipări în două volume, în limba franceză, la Lugoj, în perioada 1937-1939.

Psychologie consonantiste a apărut la editura LIBRAIRE MALOINE din Paris, dar a fost tipărită la Lugoj, așa cum am menționat anterior. Avatarurile sale în acest domeniu de pionierat nu aveau să se oprească aici. Psihologia consonantistă nu poate fi considerată ca o lucrare numai de cibernetică, ea este o lucrare interdisciplinară care integrează prin abordările sale teoretice mai multe științe (psihologia, filozofia proceselor mentale, științele naturii, niotice [vii] și abiotice [nevii], economie, social etc.).

Esența lucrării, în viziunea autorului, vizează acele legi fundamentale care guvernează fizicul și psihicul și în principal legea reversibilității denumită, în actualii termeni, legea conexiunii inverse sau a feedback-ului.

Ca o ironie a sortii, după apariția Ciberneticii, în anul 1948, a lui Norbert Wiener, acesta a fost considerat părintele ciberneticii. Medicul Ștefan Odobleja a trecut în neființă în 1978. La un an după decesul creatorului psihociberneticii, la Drobeta-Turnu Severin s-a desfășurat un simpozion care celebra 40 de ani de la fundamentarea conceptului ciberneticii generalizate.

La acest simpozion au fost prezentate 32 de comunicări științifice din diferite domenii de activitate. Era începutul dezghețului, a ieșirii dintr-o epocă întunecată, a unui „ev mediu ideologic”, în care cibernetica era trecută pe „lista neagră” a științelor așa zise burgheze. Cibernetica, în timp, a generat cel mai puternic impact asupra întregii gândiri științifice.

În anul morții sale, Ștefan Odobleja, ca și cum și l-a prevestit, a publicat o lucrare specială: Psihologia consonantistă și cibernetica (Editura SCRISUL ROMÂNESC, Craiova, 1978) a cărei prefață a fost scrisă de Mihai Golu.

Ștefan Odobleja poate fi considerat nu numai un precursor al ciberneticii, dar are prioritate mondială și asupra ideii unei ciberneticii generalizate, considerând primul fenomenul buclei închise, deci cu o conexiune inversă, ca o lege universală.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
Independența
prin Cultură

Conf.univ.dr. GABRIEL I. NĂSTASE